

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ & ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ

ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΩΝ ΑΠΡΙΛΙΟΥ

9 Απριλίου 2006
Κυριακή Ε΄ Νηστειῶν (Μάρκ. 1' 32-45)

Θὰ μπορέσουν ποτὲ οἱ ἄνθρωποι νὰ συνεννοηθοῦν μὲ τὸν Χριστό; Θὰ μπορέσουν νὰ καταλάβουν τὶ ὁ Χριστὸς τοὺς λέγει καὶ τὶ τοὺς ζητεῖ; Γιατὶ ἄλλα λέγει Αὐτός, ἄλλα πράγματα ζητεῖ καὶ ἄλλα καταλαβαίνουν οἱ ἄνθρωποι.

Ἐπειδὴ ὁ Χριστὸς ζητεῖ νὰ ἀνυψώσει τοὺς ἀνθρώπους ἀπὸ τὰ γῆινα καὶ ἐγκόσμια. Νὰ τοὺς δώσει τὴν εὐκαιρία συνειδητοποιήσης τῆς πεμπτουσίας τοῦ λόγου Του. Καὶ ἐκεῖνοι χάνονται στὸ ἐπίγειο περιβάλλον καὶ μετροῦν τὰ πράγματα μὲ τὰ συνηθισμένα γῆινα μέτρα.

Αὐτὴ τὴν ἀδυναμία νὰ καταλάβουν οἱ ἄνθρωποι τὸν Χριστό, παρουσιάζει σήμερα στὸ Εὐαγγέλιο του ὁ εὐαγγελιστὴς Μάρκος. Ἐνῶ δηλαδὴ ὁ Χριστὸς προετοιμάζει τοὺς Μαθητές Του γιὰ τὰ ὁδυνηρὰ καὶ σκληρὰ γεγονότα ποὺ θὰ συμβοῦν ἐντὸς ὀλίγου χρόνου. Ἐνῶ τοὺς ὑποδεικνύει ἔνα δρόμο δυσκολιῶν καὶ παθῶν. Ἐκεῖνοι ζητοῦν πρωτεῖα καὶ «προνομιακὴ» χαριστικὴ τοποθέτηση στὰ δεξιά Του καὶ στ' ἀριστερά».

«Διδάσκαλε, θέλουμε νὰ μᾶς κάνης ἐκεῖνο ποὺ θὰ σοῦ γυρέψουμε». Καὶ νὰ τὶ γυρεύουν οἱ Μαθητές. «Κάμε ὥστε ὁ καθένας ἀπὸ ἡμᾶς νὰ καθήσῃ στὰ δεξιὰ καὶ στ' ἀριστερά Σου, ὅταν ἀνεβῆς στὴν δόξα Σου!» Δηλαδὴ οἱ Μαθητὲς Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης, ζητοῦν προνόμια καὶ χαριστικὲς τοποθετήσεις. Ζητοῦν δόξες καὶ τιμὲς, ὅχι ὅμως «τὴν ὥρα τοῦ πόνου, ἀλλὰ τῆς δόξης».

Ἐδῶ ξεκάθαρα προβάλλει τὸ δρᾶμα τῆς ἀσυνεννοησίας τῶν Μαθητῶν μὲ τὸν Χριστό. Καὶ δὲν ἥταν ἡ μοναδικὴ φορά. Στὰ Εὐαγγέλια πολλὲς φορὲς περιγράφεται αὐτὴ ἡ ἀσυνεννοησία. Ἐκτὸς βέβαια ἀπὸ τὰ πρωτεῖα, ἄλλοτε ἀναβάλλον τὴν προσήλωσή τους στὸ Διδάσκαλο, προκειμένου νὰ θάψουν τοὺς νεκρούς τους. Κάποιες φορὲς ἐκφράζουν τὴν ἀπορία τους γιατὶ δὲν μποροῦν νὰ κάνουν θαύματα. Καὶ ἄλλοτε ἄλλα αἰτήματα προνομιακὰ καὶ χαριστικά.

Μπροστὰ σ' αὐτὸ τὸ δρᾶμα τῆς ἀσυνεννοησίας, μιὰ λύση ὑπάρχει. Αὐτὴ ποὺ ἐπιλέγει ὁ Χριστός. Νὰ κηρύξει τὸν λόγον Του. Νὰ ιατρεύσει τοὺς πάσχοντες. Νὰ καλέσει τοὺς ἄνθρωπους ν' ἀφήσουν τὸν κόσμο τῆς φθορᾶς καὶ τῆς πτώσεως. Νὰ συνειδητοποιήσουν τὸ

άδιέξοδο τῆς πορείας τους καὶ ν' ἀλλάξουν νοοτροπία.

Γι' αὐτό, ἀπευθυνόμενος πρὸς τοὺς ἀνθρώπους, αὐτοὺς ποὺ δὲν καταλαβαίνουν πολλὰ πράγματα. Ποὺ ἔξακολουθοῦν νὰ κουβαλοῦν «μαζί τους ὅλο τὸ ἀμαρτωλὸ φορτίο τῆς ἐγκόσμιας ματαιοδιξίας καὶ τῆς ἐκτυφλωτικῆς ἐγωπάθειας». Τοὺς καλεῖ νὰ ζεφορτωθοῦν τὸ ἐγκόσμιο φορτίο τῆς ἀμαρτωλῆς διαγωγῆς καὶ τὴν νοοτροπία τῆς ἐγωϊστικῆς κατεύθυνσης τῆς ζωῆς. Τότε ἡ χάρη τοῦ Χριστοῦ θὰ ἔλθει «τὰ ἀσθενῆ νὰ θεραπεύσῃ καὶ τὰ ἐλλείποντα νὰ ἀναπληρώσῃ».

Γιατὶ δίχως τὴ δική Του χάρη, οἱ καρδιὲς μένουν κλειστὲς καὶ ἀνύμπορες νὰ κατανοήσουν τὸν λόγον Του. Καὶ ἡ ἀσθενικὴ πίστη στὴν λαϊκής της μορφή, μένει ἀπροσδιόριστη. Δὲν ἔχει ξεκαθαρίσει, ἀφοῦ ἡ χάρη τοῦ Χριστοῦ δὲν ἔχει ἀκόμη ἀνοίξει τὸ χῶρο γιὰ νὰ εἰσέλθει τὸ φῶς τῆς ἀλήθειας. Νὰ φωτίσει καὶ νὰ λαμπρύνει τὶς καρδιές.

Μὰ σὰν εἰσέλθει στὶς καρδιὲς ἡ χάρη τοῦ Χριστοῦ, σὰν φωτίσει τὸν κόσμο τους, θ' ἀνάψει τέτοια φωτιά, ποὺ θὰ εἶναι ἔτοιμη νὰ καύσει τὸ κακὸ καὶ νὰ ἀποκαθάρει τὸ τοπίο. Κι αὐτὸ εἶναι μιὰ καινούρια γέννηση, δηλαδὴ μιὰ ἀναγέννηση.

Μόνο τότε καὶ μέσω αὐτοῦ τοῦ τρόπου, μπορεῖ ὁ ἀνθρωπὸς νὰ κατανοήσει τὸν λόγο τοῦ Χριστοῦ. Νὰ ἀντιληφθεῖ τὶ ὁ Χριστὸς τοῦ ζητεῖ καὶ ποιές εἶναι οἱ προτεραιότητες ποὺ θέτει στὴ ζωή. Καὶ ὕστερα, φωτιζόμενος ὁ ἀνθρωπὸς καὶ ἀναγεννημένος διὰ τῆς χάριτος τοῦ Χριστοῦ, θὰ ἀκολουθήσει τὸν κανόνα ποὺ θέτει γιὰ τὴ ζωή. «Πῶς ὅποιος θέλει μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων νὰ εἶναι πρῶτος, αὐτὸς πρέπει νὰ εἶναι ὄλοι ὅντες δοῦλος».

Ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, ὅποιος ἀπὸ ἐμᾶς ζητεῖ προνόμια καὶ χαριστικὲς λύσεις ἀπὸ τὸν Χριστό· ὅποιος ζητεῖ θέσεις καὶ ἀξιώματα ἐγκόσμια· ὅποιος ταύτισε τὴ ζωή του μὲ ἐπιδιώξεις γιὰ δόξες καὶ τιμές καὶ ὅποιος τέλος ἐπιθυμεῖ νὰ ὑπηρετηθεῖ ἀπὸ τοὺς ἄλλους, αὐτὸς ἔχει κάνει ἔνα σοβαρὸ λάθος. Αἴτειται ὅλ' αὐτὰ τὰ προνόμια ἀπὸ λάθος πρόσωπο καὶ σὲ λάθος ὥρα.

Γιατὶ ὁ Χριστὸς δὲν ἤλθε γιὰ νὰ κάνει τοὺς ἀνθρώπους μεγάλους καὶ τρανούς, κατὰ πῶς ὁ κόσμος ἀξιολογεῖ. Μήτε νὰ μοιράσει θέσεις καὶ προνόμια, ὅπως ἄλλωστε ὁ κόσμος δίνει. Δὲν ἤρθε γιὰ νὰ ὑπηρετηθεῖ, ὅπως εἶχε τὸ δικαίωμα, μὰ νὰ ὑπηρετήσει. Νὰ δώσει καὶ τὴν ἴδια τὴν ζωή Του γιὰ τὸν ἀνθρωπὸ.

Γι' αὐτὸ, ἐκεῖνος ποὺ δὲν κατάλαβε τὸν λόγον Του ὅτι, «δὲν ἤλθε γιὰ νὰ τον ὑπηρετήσουν, ἀλλὰ νὰ ὑπηρετήσῃ καὶ νὰ δώσῃ τὴν ψυχή του λύτρο γιὰ χάρη τῶν πολλῶν». Ἐκεῖνος ποὺ δὲν ἔννοιωσε ἔτοῦτον τὸν βαρυσήμαντο λόγο Του, αὐτὸς ἔχει μείνει μακριὰ τοῦ Χριστοῦ, ὅσο μεγάλος καὶ ἰσχυρὸς καὶ ἀν εἶναι στὸν κόσμο αὐτό.

Արշակ. Ն.Պ.

[dkpdf-button]